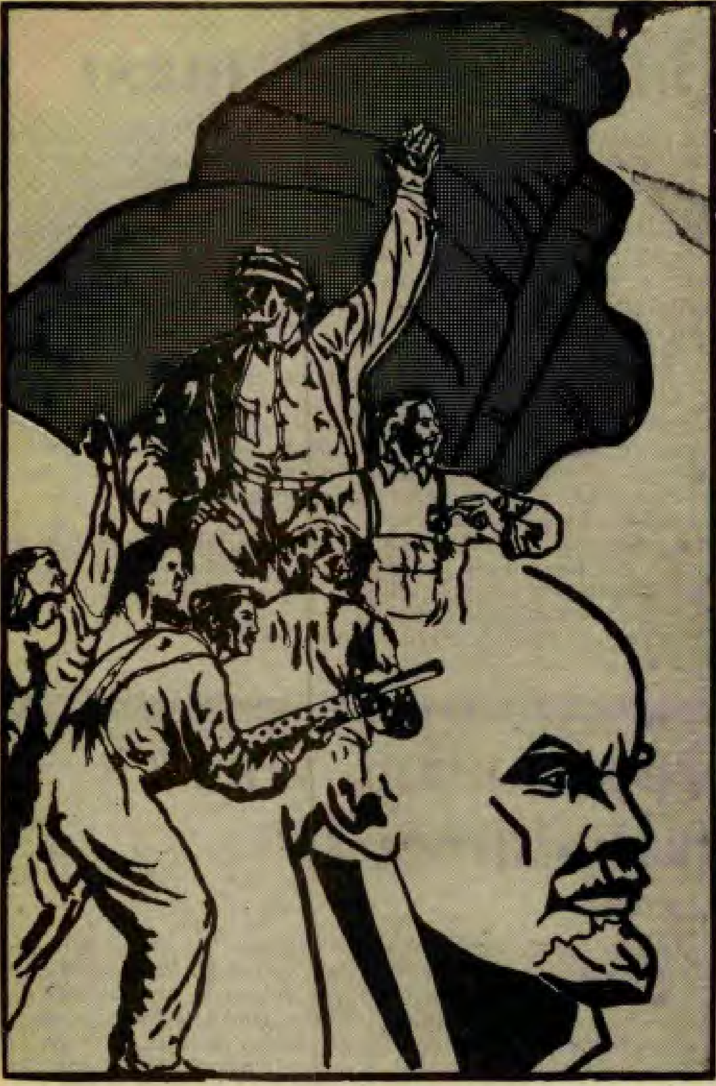

Kızıl Oktobr'ın 60. yılında Leninizmin yolundan ileri

Lenin ve Bolşevik Partisi'nin önderliğinde savaşan Rus proletaryası bundan tam 60 yıl önce, 7 Kasım 1917'de utkuya ulaştı. Dünyanın ilk sosyalist devrimi gerçekleşti. İlk işçi-köylü devleti, proletarya diktatörlüğü kuruldu.

Sovyetler Birliği, 7 Kasım 1917'den bu yana geçen süre içinde emperyalist saldırganlarla birleşen iç gericiliğin ve daha sonra Nazilerin faşist kanlı saldırılarını püskürttü. Emperyalist ülkelerin her türlü yıkım kampanyalarına, savaş tehditlerine karşı savaşlardan daha da güçlü, daha da çelikleşmiş olarak çıktı, çıkıyor. Dünya devriminin yıkılmaz kalesi Sovyetler Birliği bugün ekonomik gelişmesiyle, politik başarılarıyla, yenilmez Kızıl Ordusu'yla emperyalizmin yüreğine korku salıyor. Dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarına güven veriyor, güç kaynağı oluyor.

Bugün, 100'ü aşkın ulus ve milliyetten oluşan SSCB'de dünya endüstri üretiminin beşte biri gerçekleştiriliyor. Endüstri üretimi sadece son on yıl içinde iki katı arttı. Sovyetler Birliği'nde çalışan nüfusun tümü sendikalıdır. 17 yaşına dek eğitim zorunludur. Dünyadaki tüm bilim adamlarının dörtte biri, doktorların üçte biri Sovyet vatandaşıdır. Bunlar yalnızca birkaç veri. Daha sayfalar dolusu sıralanabilir.

Ancak, işçi sınıfı düşmanları, emperyalistler, anti-komünistler, revizyonistler, oportünistler bu gerçekleri unutmuş gibi görünüyorlar. Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği'ne, Lenin'in partisi SBKP'ye yatıp kalkıp küfrediyorlar, saldırıyorlar. "Orada insan hakları yok, orada diktatörlük var, biz demokrasi isteriz" diye yaygaralar koparıyorlar. Aslında istekleri ne demokrasi, ne de insan hakları. Çünkü bunların tümünün alâsı var Sovyetler Birliği'nde. SSCB'de işçi sınıfına ve emekçi halka özgürlüklerin, hakların, demokrasinin en genişi sağlanmıştır. Sovyetler Birliği'nde burjuva ideolojisine, anti-komünist halk düşmanlarına özgürlük yoktur. Emperyalistler ve onların uşağı revizyonistler, Carillo gibileri, Euro-komünistler işte bunun için yaygara koparıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, Türkiye devrimcileri bu yaygaralara kulak asmıyor. Türkiye halkıyla, Türkiye komünistleriyle Sovyet halkının, Sovyet komünistlerinin arasındaki bağlar köklüdür, hiçbir gücün koparamayacağı kadar güçlüdür. Türkiye işçi sınıfı, tek devrimci partisi TKP'nin önderliğinde, Lenin'in ve Bolşeviklerin yolundan yürüyor. Kızıl Oktobr'ın 60. yılında burjuvazinin erkini alaşağı etmek, utkuya ulaşmak için Leninizmin yüce ilkelerini kendine bayrak yapıyor.

YAŞASIN KIZIL OKTOBR'IN 60. YILI!
YAŞASIN KIZIL OKTOBR'IN LENİNCİ SAVAŞ YOLU!
YAŞASIN SBKP

İŞÇİNİN SESİ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

YIL: 4, SAYI: 80, 25 KASIM 1977

Bilen yoldaşa "Karl Marks Nişanı" verildi

Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri İ. Bilen'e 75. doğum yıldönümünde, Almanya Sosyalist Birlik Partisi ve Alman Demokratik Cumhuriyeti Devlet Konseyi adına, ASBP Genel Sekreteri ve ADC Devlet Konseyi Başkanı Erich Honecker, tarafından "Karl Marks Madalyası" verildi. Erich Honecker, 75. yaşgünü nedeniyle İ. Bilen'e gönderdiği kutlama mesajında şunları söyledi.

"Sevgili Bilen yoldaş,

"Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi adına ve kendi adıma 75. doğum gününü candan kutlarım.

"Sen, tüm yaşamını Marksizm-Leninizm'in büyük idelerinin gerçekleşmesine adadın,

Arkası 6. Sayfada

ASBP Genel Sekreteri E. Honecker yoldaş, TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşa "Karl Marks Nişanı"nı verirken

BAKIŞ

Sınıf savaşında 5. kol

Ayhan Utkun

Askerlikte 5. kol diye birşey vardır. Savaşta ordular cephede karşılıklı vuruşurken 5. kol da, düşman ülke topraklarında halk arasında, karşı devletin organları ve ordusu içinde yıkıcı, yıpratıcı eylemler, çalışmalar yürütür. Düşmanın içindeki zayıf unsurlardan yararlanır.

Bu sınıf savaşında da böyledir. Burjuvazi de saldırısını, bir yandan sınıf savaşının açık cephelerinde yürütürken öte yandan işçi sınıfının, emekçi halkın savaşım cephesi içindeki oportünistleri, bozguncuları, kararsız, korkak unsurları dolaylı ve dolaysız yollardan kullanır. Özellikle savaşın yoğunlaştığı, ileri boyutlara ulaştığında, işçi sınıfının kurtuluş günlerinin yaklaştığında 5. kolun işlevi daha da artar, eylemleri yoğunlaşır.

Ülkemizde bazı demokratik ve devrimci yığın örgütleri içindeki son gelişmeleri de işte bu gerçeğin ışığında değerlendirmek gerekir.

DİSK'e karşı MESS'in saldırıları, CHP yönetiminin ayak oyunları yanısıra, Yürüyüş gibi bozguncuların tutumu bunun bir örneğidir. TÖB-DER içindeki devrimcilere karşı polisin, komandoların bombalı ve pasifistlerin bürokratik koordineli, atbaşı giden saldırıları da ancak bununla açıklanabilir. Bu nedenle çatışmalar "kardeş kavgası" değildir. Bunlar, sınıf savaşının kendi iç mantığının kaçınılmaz, doğal sonuçlarıdır.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımız savaş birliğini, UDC'yi, böylesi güçlükleri aşa aşa, devrimci ilkeler temelinde güçlendirecektir.

Batı Berlin'de Nâzım Hikmet Haftası düzenlendi

Batı Berlin Türkiyeli Akademikerler ve Sanatçılar Derneği, komünist ozan Nâzım Hikmet'in 75. doğum yılı nedeniyle büyük bir Nâzım Hikmet Haftası düzenledi. 11 Kasım'da başlayan Hafta, Kreuzberg Belediyesi Sanat Dairesiyle ortak olarak ve Lotto Kurumu'nun da desteğiyle örgütlendi.

Batı Berlin halkı, tüm yabancı işçiler ve özellikle Batı Berlin'de çalışmakta olan yüz bini aşkın işçimiz arasında büyük ilgi toplayan Hafta'ya bir çok tanınmış Türkiyeli sanatçı da katıldı.

Hafta boyunca zengin bir

Arkası 6. Sayfada

Varan 6: Yığınsallaşma yolunda yeni bir adım

Lancashire Türkiyeli İlericiler Birliği kuruldu

İngiltere'de Manchester ve çevresindeki Türkiyeli devrimciler 26 mart 1977 tarihli İTİB 3. Olağanüstü Genel Kurulu'yla başlayan federasyonlaşmanın bir halkası olarak Lancashire Türkiyeli İlericiler Birliği'ni (LTİB) kurdular. 23 ekim günü Manchester kentinde toplanan LTİB Kurucu Kongresi çok başarılı, yığınsal ve coşkulu geçti.

Kongre, uzun bir süredir yapılan çalışmaların sonucudur. Girişimci üyeler örgütün kurulması için canla başla çalıştılar. Kongreyi duyuran afişler asıldı, bildiriler dağıtıldı. Bunlara paralel olarak Maden-İş'le dayanışma eylemleri de sürdürüldü.

Kurucu Kongre, bu bölgede yaşayan Türkiyeli devrimcilerin aktif desteği ve sempatisiyle toplandı. Kongrede İTİB'in örgütlerinden temsilciler de konuştu. Iraklı ve Yunanistanlı öğrenciler de birer konuşmayla dayanışmalarını belirttiler. Kongre örgüt organlarını, örgüt tüzüğünü ve İTİB'e katılma kararını oybirliğiyle onayladı. Maden-İş'le dayanışma, somut sorunlar, İş-

Arkası 6. Sayfada

Üçken değil beşken

R. Yürükoğlu

DİSK, TÖB-DER gibi yığın örgütlerinde ortaya çıkan son gelişmeler bazı gerçekleri bir daha kanıtladı..

Bu gelişmelerden önce Yürüyüş dergisi her sayısında DİSK'i kemirmeye çalışırken, "DİSK'i CHP'lileştiriyorlar" diye bağırıyordu. Buna da "büyük burjuvazi-DİSK-CHP üçkeni" adını takmıştı.

Olaylar, üçken mi, beşken mi gösteriverdi. Kim DİSK'in sınıf sendikacılığı ilkelerini, devrimci kimliğini, burjuvaziden ve burjuva ideolojisinden bağımsızlığını savunuyor: İşçiler, sınıf sendikacıları, komünistler... Kim DİSK'i devrimci politikadan sendikal politikaya çekmek, onu ekonomik savaşım sınırlarına hapsetmek, "ehlileştirmek" istiyor, kim DİSK'in yiğit insanlarına, hem de en zorlu günlerde saldırıyor: MC ve faşistler eliyle tekelci burjuvazi, CHP'nin sağ sosyal demokrat üst yönetimi, sonra legal sosyalist akım, sonra Maocular ve MİT. İşte DİSK'e her yolla saldıran böylesi bir "kutsal ittifak"tır. Öyleyse varolan "üçken değil, "BEŞKEN"dir. UDC tartışması, bu "beşken"i sarmalayan kılıftır. "DİSK'i CHP'lileştiriyorlar" çığlıkları uçtu gitti, şimdi hep bir ağızdan "DİSK'i komünistleştiriyorlar" diye bağırıyorlar.

Olaylar böylece kendine özgü bir anti-komünizmi olan legal sosyalist akımın sınıf savaşındaki gerçek konumunu apaçık sergilerken, bir başka şeyi daha gösterdi: Sosyal demokrasinin "tarihsel açmaz"ını, onun "tarihsel ihaneti"ni yaratan çelişkili yapısını, nefessizliğini.

Sosyal demokrasi, emekçiler arasına sızmaya çalışan burjuva ideolojisidir. Sosyal demokrasi, reformlar yoluyla devrimci patlamaları önlemeye çalışan, kapitalizmin "zor" anlardaki kurtarıcısıdır. Bunun için de muhalefetteyken sömürüye karşı konuşur, iktidara gelince sömürüyü "demokratikleştirmek"ten başka birşey yapmaz. Dünyada sömürüyü, eşitsizliği, zorbalığı kaldırmış bir sosyal demokrat iktidar var mı?

Sosyal demokrat akıma bağlanan emekçiler, bu sosyal demagojiye inandıkları için bağlanırlar. Çünkü onlar sömürüye gerçekten düşmandırlar. Bu çelişki toplumun durgun dönemlerinde (hele de parti muhalefetteyse) derinlerde durur. Ama sosyo-siyasal bunalım dönemlerinde giderek su üstüne çıkar ve sosyal-demokrasinin kaderini belirler. Yığınlar sömürüyü gerçekten yok etme yoluna giderken sosyal demokrasi büyük çoğunluğuyla apaçık kapitalist saflarda durur. Bunun son örneğini Portekiz'de gördük.

Sosyal demokrat partilerde sağ ve sol kanatlar vardır. Sağ sosyal demokrasi tekellerin kucağındadır. Sol sosyal demokratlar partinin emekçi kesimlerine sözcülük etmeye çalışırlar, komünistlerle dialog yanlısıdırlar. Ama hiçbir sosyal demokrat partide (geçici dönemler dışında) sol kanat yönetimde olamamıştır. Partinin emekçilere hoş gözükmesine yarayan, ama politikanın çiziminde (geçici dönemler dışında) ağırlık taşımayan zayıf gruplardır bu sol kanatlar.

Türkiye'de ise sosyal demokrat hareket Batıda olduğundan farklıdır. Oralarda sosyal demokrasi işçi sınıfı hareketi içinde yükselmiş, sonradan onunla ideolojik bağlarını koparmış ama geniş işçi çevrelerinde etkinliğini sürdürmüş bir akımdır. Türkiye'de sosyal demokrasi, burjuvazinin liberal kesiminin, finans-oligarşisine duyduğu tepkiye yükselen halk hareketinde taban bulma, hem de bu halk hareketini kapitalizmin sınırlarına hapsedip "ehlileştirme" amacıyla giderek oturmakta olduğu tabandır.

Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme ve finans-kapitale, bunların çocuğu faşizme karşı, bunlarla çelişkisi olan tüm güçleri birleştirme yolundan yürüyor. Halkımızın alın yazısının buna bağlı olduğunu bilmenin sorumluluğu içinde davranıyor. Soldan anti-komünizm yapanlarsa sokaklarda yürüyen boğuşmayı bırakmışlar, varsa yoksa TKP'ye saldırıyorlar. Bir yandan "komünistler giderek güçleniyor" diyerek "beşken"in öteki parçalarıyla birlikte harekete geçerken, öte yanda komünistleri "CHP kuyrukçuluğu" ile suçluyorlar... Ee, beşken işliyor...

Unutmayın baylar, Onbeşler, işçi sınıfımızın aziz ölüleri TKP'nindir. Komünistler saflarında sınıf uzlaşmacılığı barındırmazlar.

Sizlere gelince. Ne diyor bir eski söz: "Ol mahiler ki derya içredirler, deryayı bilmezler". Sizin mesleğin adıdır sınıf uzlaşmacılığı.

DÜZELTME Geçen sayımızdaki "ileri demokrasinin hedefleri" başlıklı yazımızda, 2. ve 3. paragraflar yanlışlık sonucu birbirinin yerine yerleştirilmişti. Ayrıca aynı yazının 4. paragrafının 3. cümlesinin doğrusu, "Devlet tekelci uygulamaların bir parçası olarak yapılan devletleştirmeler..." sözcükleriyle başlamaktadır. Düzeltir, özür dileriz.

TKP Politbüro açıklaması

TKP Politbürosu 1977 Kasım ayının başında üst düzeydeki parti sekreterleriyle bir dizi görüşmeler yaptı. Görüşmelerde şu konular ele alındı:

1. Uluslararası durum ve Türkiye'de seçim sonrası gelişmeler.

2. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümünü kutlama girişimleri.

3. TKP'nin Konferans'tan bu yana gelişimleri.

Görüşmeler çok yönlü oldu. Geniş bir fikir değiş-tokuşu yapıldı. Gelişmelerin, kazanımların yanısıra eksiklikler, zorluklar da ortaya kondu. Eleştiri, özeleştiri yapıldı. Görüşmeler partimizin gelişmesinde yeni bir aşamaya hazırlık oldu. Kadroları toparlamak, parti çalışmasına hız vermek açısından çok yarar sağladı. Görüşmelerde uluslararası gelişmeler ele alındı, değerlendirildi. Emperyalist, NATO'cu çevreler gerginliği azaltma sürecini baltalıyor. Kapitalist ülkelerde baş kaldıran aşırı gerici, faşist, neo-faşist güçlere destek oluyor. Bunun somut örneğini Türkiye'de gerici, işbirlikçi burjuvazinin ve hükümetinin faşizme tırmanma çabalarında görüyoruz. Faşist tehlike halkımızın üstüne yürüyor. Ülkemizde ekonomik, sosyal, politik bunalımlar süregidiyor. Emperyalizmin ortağı tekelci burjuvazi erkini sürdürebilmek için faşizme tırmanışa sarılıyor. Bununla bağlı olarak, işçi sınıfıyla gerici güçler arasındaki çatışmalar, sınıf savaşları sertleşiyor, keskinleşiyor. Bu durumda burjuvazi saldırının sivri ucunu TKP'ye, işçi sınıfının birliğine, sınıf sendikalarına yöneltiyor. Geniş halk yığınlarının, ulusal demokratik güçlerin savaşta birlik kurmalarını baltalıyor. Maocular, her boydan oportünist akımlar TKP düşmanlığını körüklemekle burjuvazinin bu saldırısına destek oluyorlar. Burjuvazi şovenizme hız veriyor, Kürt halkı üzerinde barbarca süregelen baskıyı arttırıyor. Öte yandan Türk ve Kürt halkları arasında dayanışmanın oluşmasını engellemeye, Türkiye'de yaşayan halkları birbirine düşürmeye çalışıyor. Kimi ayrılıkçı öğeler bu durumda Türkiye işçi sınıfının, Türk ve Kürt halklarının ortak savaşını örgütleyen TKP'ye saldırmakla burjuvazinin bu politikasına çanak tutuyorlar. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi politikasını çizerken bütün bu çelişkileri, gelişmeleri göz önünde tutmakta, somut bir savaş yolu önermektedir.

Görüşmelerde Kızıl Oktobr'ın 60. yıldönümünü kutlama hazırlıkları ele alındı, değerlendirildi. Partimiz özellikle yayın alanında tarihsel günlemeyi her yönüyle işçi sınıfına, halkımıza mal etmek, sınıf savaşlarını onun ışınlarıyla aydınlatmak, Sovyet halkıyla halkımız arasında dostluk bağlarını daha da güçlendirmek için, geniş bir çalışma yürütmek için girişimlerde bulunmuştur, bulunuyor.

Görüşmelerde Parti Konferansı'ndan bu yana TKP'nin gelişmesi ele alındı, değerlendirildi. TKP Merkez Komitesi ve Politbürosu çalışmalarını Konferans kararlarının doğrultusunda yürütmüştür. Gelişmeler Konferans kararlarının doğruluğunu ortaya koymuştur. Partimizin yığınsallaşmasında, etkinliğinin, saygınlığının artmasında özellikle yeni adımlar atılıyor. Hem ideolojik hem de örgütsel olarak gelişmektedir. Kadrolar gençtir, dinamiktir. %60'ı işçidir. Fabrikalar kalemizdir belgisi yaşama geçiyor. Partimizin yığın örgütleriyle, sendikalarla, kadın hareketiyle bağları güçleniyor. Bu bağları daha da güçlendirmek, yığınlara daha da inmek, başta fabrikalara girmek, tabanda örgütlenmek gündemimizden inmeyen güncel bir sorundur. Parti üyelerini, aday üyelerini Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizminin ülkü ve ilkeleriyle eğitmek, kadrolar yetiştirmek, partimizin Lenininci politik, ideolojik ve örgütsel birliğini pekiştirmek, faşist tehlikenin yoğunlaştığı bir dönemde, konspirasyon, illegalite ilkelerini daha titizlikle uygulamak, kadroları korumak zorunluktur. Planlı düzenli bir parti çalışmasının örgütlenmesi, artizanlığın kırılması, kollektif yönetimin, işbölümünün geliştirilmesi yolunda ileri adımlar atılıyor. Bu süreci hızlandırmak zorunluktur. Partimizin sözlü ve yazılı yayınları etkindir. Bu yayınları partimizin içinde bulunduğu aşamaya uygun olarak geliştirmek, uyumlaştırmak, başta Merkez Komitesi organı Atılım'ı yığınsallaştırmak gündemimizde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Politbürosu

9 Kasım 1977

Oportünizm yine başkaldırdı-IV

Emine Engin

Bundan önceki yazılarımızda bugün başkaldıran oportünizmin ekonomik dayanağını, yeşerdiği toplumsal ortamı kısaca ele aldık. Böylece Lenin'in öğütlediği yaklaşımın ikinci noktasına, oportünistlerin savundukları, politikalarının altında yatan fikirlere geldik.

Hep bildiğimiz gibi, günümüz oportünistleri proleter hegemonyası kavramını çoktan rafa kaldırdılar. Oportünistler önce hegemonya sözcüğünü "ürkütücü" buldular. Yerine, o da giderek seyrekleşerek, öncülük sözcüğünü kullanmaya başladılar. Sonra öncülüğün işçi sınıfının partisi eliyle uygulanacağı fikrini "anti-demokratik"(?) sayarak açıkça inkâr ettiler. Bir süre, genel olarak sınıfın öncülüğünden dem vurdular. Şimdi ise bunu bile "sekter"(!) buluyorlar.

Oportünist bir görüşün bu gelişme süreci ibret vericidir. Batağa giden yolun mantık zincirini yansıtan iyi bir örnektir. Lenin sınıf terimlerini çekinmeden, ürkmeden, sözde "taktik" gerekçelerle sulandırmadan kullanmanın gereği üzerinde boşuna durmuyor. Sınıf terimlerini sulandırmak, en azından oportünizme ödün vermektir. Oportünizm böyle ödünlerle döl yatağına düşer, serpilir ve doğar.

Hegemonya, diktatora gibi sözler bilinçsiz yığınlar üzerinde başlangıçta irkiltici bir etki yapabilir. Ama bu etkiyi önlemenin yolu terimleri sulandırmak değildir. Emekçi yığınlara doğru bir politikayla yanaşmak, onları bilinçlendirmektir. Onların bilinçsizliğinden her zaman yararlanan burjuvaziye karşı iyi savaşmaktır. Bu nedenle, günlük propagandadan çıkarak bu terimleri sulandırmak tutarsızlıktır, gerçekte öze karşılığın kılıfıdır, burjuvazinin "saygısını" kazanma çabasıdır.

Hegemonyanın işçi sınıfının partisi eliyle uygulanacağı fikrini "anti-demokratik" bulanlar, doğaldır ki, işçi sınıfı partisi, işçi sınıfının birliği gibi kavramları da çarpıtacaklardır. Oportünistler, örneğin İtalya'da olduğu gibi, Lenininci parti normlarını bir kenara atıp,. partileri Marksist olanlarla olmayanların "özgürce"(!) tartışabilecekleri klüplere çevirdiler. Öte yanda komünist, sosyalist ya da sosyal-demokrat işbirliği doğrudan işçi sınıfının birliği gibi sunuluyor.

Gerçekten yüzbinlerce işçiyi kapsayan İngiliz İşçi Partisi için Lenin şöyle diyordu: "Evet, İşçi Partisi üyelerinin çoğu işçilerdir. Ne var ki, bir partinin gerçekten işçilerin politik partisi olup olmadığı yalnızca işçi üyeliğine değil, aynı zamanda onu yöneten kişilere, eylemlerinin ve politik taktiklerinin içeriğine bağlıdır. Yalnızca bu sonuncusu, önümüzde gerçekten proletaryanın politik partisi olup olmadığını belirler. Bu tek doğru açıdan bakıldığında, İşçi Partisi tam anlamıyla bir burjuva partisidir, çünkü işçilerden oluştuğu halde, gericiler, hem de oldukça burjuva ruhu içinde davranan en kötü tür gericiler tarafından yönetiliyor. İşçi Partisi Britanyalı Noskelerin ve Scheidemanların yardımıyla, burjuvazinin işçileri sistematik olarak kandırması için var olan bir örgüttür." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İngilizce basım, cilt:31, s:257-258) Lenin bunları söylediğinde, İşçi Partisi yöneticileri oportünist idiler. Oysa bugün bunların Avrupa'daki tüm sülalesi "oportünizmle" bile bağları koparmış, açıktan burjuva saflarda yer almıştır. Kısacası, Batı Avrupa'da geniş işçi tabana dayanan birçok sosyal demokrat ya da sosyalist parti, işçi sınıfı partisi değildir. Bunlarla işbirliği yapmakla işçi sınıfının birliği sağlanmış olmaz.

Öyleyse, bu partilerle işbirliği yapmak yararlı, gerekli değil midir? Gereklidir. İngiliz İşçi Partisini yukarıdaki gibi tanımladıktan sonra, Lenin, İngiliz Komünist Partisi'nin, bağımsızlığını korumak koşuluyla İşçi Partisi'ne üye olmasının ileri bir adım olacağını söylüyordu. İlk bakışta çelişik gibi görünen bu düşüncenin altında yatan mantığı ise yine Lenin şöyle açıklıyordu: "Komünistler kendi yağında kavrulmamalı, burjuva temsilcilerinin işçileri etkilediği, girişi yasak binalara sızmayı öğrenmelidirler. Ve bunu uygularken belirli özverilerden sakınmamalı, yanlış yapmaktan korkmamalıdırlar. Yanlış yapmak her yeni ve güç girişimde ilk bakışta kaçınılmazdır. Bunu anlamayı reddeden ve bunu yapmayı öğrenmek istemeyen komünistler, işçilerin çoğunluğunu kazanmayı bekleyemezler..." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İngilizce basım, cilt: 33, s: 333) Kuşkusuz, Lenin'in söz ettiği masum yanlışlar bugünkü oportünistler için geçerli değildir.

Yukardan da anlaşıldığı gibi, işçi tabanı olan sosyalist ya da sosyal demokrat partilerle işbirliği, o tabana yanaşabilmenin ve işçileri yanlış etkilerden kurtarıp kazanabilmenin bir yoludur. Tabandaki işçileri sınıfın öz çıkarları doğrultusuna kazandıkça, işçiler sınıfın öz partisi içinde ve çevresinde kümelendikçe işçi sınıfının birliği gerçekleşir. Bu durumda, komünist—sosyal demokrat işbirliği, süreç içinde komünistler güçleniyorsa, o ölçüde sınıfın birliğini gerçekleştiriyordur. Böyle bir işbirliği, oportünistlerin elinde ters bir işlev de görebilir, kendi tabanını kaptırabilir. Bugün bunun en canlı örneği de Fransa'dır.

Gelecek yazıda, cephe ve ileri demokrasi konusunu ele alacağız.

Türkiye basınında TKP

K.B. Ender-Kocaeli

Türkiye'de günlük gazetelerde ve haftalık yayın organlarında TKP'nin adına sık sık rastlanır oldu. Daha önce "TKP yoktur" diye feryad edenler, şimdi TKP'yi karalama yarışına girmiş gibiler. Bu da az bir şey değildir. "İlerlemeciler" diye, iğreti ağızlarında çarpık düşünceleriyle TKP'yi küçümseme egzersizleri yapan bir takım zavallılar şimdi TKP'nin varlığını kabul ediyorlar.

TİP paralelindeki kişilerin eline geçen Vatan gazetesi 11 Ekim 1977 tarihli sayısında, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in bir demecini çarpıtarak "DİSK'in TKP ile ilişkisi olmadığını söylediği" yolunda başlık atmıştır. Politika gazetesinden kovulduktan sonra Maocuların yerine Vatan'a çöreklenen TİP'çiler "komünistlik şantajı" ile kimi kandıracaklardır? TKP üzerine spekülasyon yaparak TKP'yi "bir sol mihrak" diye küçümseyenler, DİSK'e veryansın edenler, UDC'nin boş bir çağrı olduğundan dem vuran ve işçi sınıfı dışına kovulmuş sözde sosyalistlerin demeçlerine en başta yer veren Vatan gazetesi, sol satıp parsa toplama çabasındadır. Eski Türkeşçilerden, TIR kamyonları filosu sahibi Numan Esin'in elindeki Vatan gazetesi daha ne kadar zaman sol gösterip sağ vurmayı sürdürecektir?

Gerici-teokratik Sebil dergisi de son sayısında UDC ve TKP üzerine döktürerek DİSK içindeki son olayları TKP-CHP çatışmasına bağlıyor. Bu noktada sözde solcu Vatan yazarları ile Sebil yazarları "bağlaşıklık"

Arkası 6. Sayfada

İngiltere'de Maden-İş'le dayanışma artıyor

İngiltere'deki Türkiyeli işçilerimizin Maden-İş'li grevci işçilerle dayanışma eylemleri hız kazanıyor. Bugüne dek giyim fabrikalarında kurulan "Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri"nin sayısı 10'u buldu. Bu komiteler hem Maden-İş'li yiğit grevcilerin davasını tanıtıyor, hem de greve bağış topluyorlar.

Bunun yanısıra, İTİB'in grevle dayanışma için Maden-İş'e gönderdiği bağışlar 750 pound'a ulaştı. Dayanışma ve bağış toplama eylemleri hızla sürdürülüyor.

Maden-İş'li grevcilerin savaş azmi ve yurt içinde ve dışındaki işçilerimizin militan sınıf dayanışması karşısında MESS patronları gün be gün geriliyorlar. Bu, hem Türkiye'deki savaşımda, hem de yurt dışındaki işçilerimize büyük bir coşku, büyük bir güç kaynağı oluyor.

İKD'nin 'Hayat Pahalılığına Son' kampanyası

Emekçi kadınlarımızın yığın örgütü İlerici Kadınlar Derneği (İKD), "Hayat Pahalılığına Son" kampanyası açtı. "Ev kadınları, analar, bacılar sözümüz size" diyerek, İKD, analara, ev kadınlarına, işçi-memur kadınlara, köylü kadınlara sesleniyor, onları 2. MC'ye karşı savaş birliğine çağırıyor.

"Hayat Pahalılığına Son" kampanyası, İKD çatısı altında yürütülen savaşımın gücünü bir kez daha gösteriyor. MC, katmerli sömürüyle, pahalılıkla emekçi kadınlarımızın yaşam koşullarını hepten cehenneme çevirirken onların en değerli varlıklarının, evlâtlarının canına da göz dikiyor. Buna karşılık, emekçi kadınlarımız, İKD çatısı altında birleşip tek bir ses, tek bir güç, tek bir yumruk oluyor, işçi sınıfımızın yanında MC'ye karşı çetin, kararlı bir savaşım veriyorlar.

Sinema emekçileri MC'yi ve faşist sansürü protesto etti

Sinema emekçileri, MC'yi ve sinema üzerindeki faşist baskı ve sansürü protesto etmek amacıyla İstanbul-Ankara arasında yığınsal, uzun bir yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş 5 kasım günü İstanbul'da Barbaros Anıtı önünden başladı. En ünlü oyunculardan teknik kadrosuna dek çok sayıda sinema emekçisini kapsayan yürüyüş kolu, eylem boyunca halktan büyük bir destek gördü, sevgi ve dayanışma gösterileriyle karşılandı. Yürüyüşte, "Özgür sinema", "Çağdaş sinema yasası", "Sansür ve anti-demokratik girişimlere karşı haklı savaşlarında sinema emekçilerinin yanındayız", "Yaşasın işçi sınıfının yanındaki sinema" gibi belgiler haykırıldı, bu belgileri içeren pankartlar taşındı.

Sinema emekçileri Barbaros Anıtı'ndan 1 Mayıs Alanı'na yürüdüler. 1 Mayıs Alanında yine halkın coşkun desteği eşliğinde bir miting yapıldı. Yürüyüşün başladığı 5 kasım günü "Sinema Emekçileri Günü" olarak ilân edildi.

Sinema emekçileri daha sonra araçlarla Ankara'ya gittiler. Yol boyunca dile getirdikleri haklı davaları, halkın büyük sevgi ve desteğini kazandı.

Sinema emekçilerinin bu yürüyüşü, MC'nin, onun temsil ettiği bir avuç işbirlikçi holdingcinin, ne denli geniş halk kesimlerinde tepki yarattığını kanıtlıyor.

Sinema emekçileri yürüyüş sırasında.

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

FRANSA'DA MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA

Fransa'daki Loiret Türk-Fransız Dostluk Derneği'nin açtığı Maden-İş'le dayanışma kampanyası başarıyla sürüyor. Orleans ve Montargis kentlerinde kampanyanın ilk aşamasında 800 frank toplandı. Para, 25 Ekim günü DİSK'e gönderildi. Büyük ilgi gören kampanyaya katılan işçiler, "MESS patronları dize gelene dek çabalarımızı sürdüreceğiz" diyorlar.

MC'YE KARŞI YENİ BİR DİRENİŞ KOMİTESİ

Federal Almanya'nın Kaiserslautern kentinde çalışan Türkiyeli işçiler, "MC'ye Direniş Komitesi" kurdular. Geçici Yürütme Kurulu yayınladığı bir bildiriyle ilerici, yurtsever kişi ve kuruluşlara çağrıda bulundu. Bildiride şöyle deniyor: "Amacımız, çevremizdeki ilerici, yurtsever arkadaş ve örgütlerle ortak bir çalışmaya girip bu hükümeti ve oyunlarını işçi arkadaşlara duyurmak, Türkiye'de ve burada aynı yönde savaşım veren örgütlerle dayanışmaya girerek, onların ateş ve kan altındaki kavgalarına biraz olsun katkıda bulunmaktır".

İKİNCİ MC'YE DİRENİŞ KOMİTELERİ

Aralarında Ruhr bölgesinde Duisburg (Harnborn), Herne, Düsseldorf, Bouchum, Dortmund ve Münster de olmak üzere birçok bölgede 2. MC'ye Direniş Komiteleri, Maden-İş'le dayanışma için yeni eylemler örgütlüyorlar. Bu komiteler 5 Kasım günü, "Maden-İş'le Dayanışma Standları" açtılar. Bremen ve Osnabrück'deki standlarda Maden-İş üyesi yiğit grevci işçiler yararına eşya satıldı. Bu amaçla satılmak üzere çok sayıda rozet, çakmak, afiş, kalem ve kibritler hazırlandı.

MÜNİH'DE MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA

Yiğit Maden-İş üyesi işçilerimizin MESS patronlarına karşı yürüttükleri şanlı grevle dayanışma eylemleri yurtta olduğu gibi yurt dışında da genişliyor.

Bu eylemlerin bir halkası olarak Münih'deki Siemens fabrikalarının MCH B/RO bölümünde çalışan Türkiyeli işçiler, kendi aralarında imza ve yardım kampanyası açtılar. İşçilerimiz, kampanyanın ilk aşamasında 100DM toplayıp Maden-İş'e gönderdiler.

Siemens'deki işçilerimiz şimdi kampanyanın ikinci aşamasını yürütüyorlar. İkinci aşamanın hedefi de 500DM olarak saptandı.

DÜNYAYA BAKIŞ

İTALYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST DEĞİLMİŞ

Britanya İşçi Partisi'nin bu yılki Konferansı'na İtalya Komünist Partisi adına katılan Giorgio Napolitano, partisinin "yeni tip bir demokrasi" kurarak proletarya diktatörlüğü olmadan, reformlar yoluyla sosyalizme ulaşacağını açıkladı. "Yeni tip demokrasiyi" de "yanlışları düzeltilmiş burjuva demokrasisi olarak" tanımlayan Napolitano, İKP hakkında şöyle dedi: "Kendimizi hiçbir zaman ne Marksist ne de Marksist-Leninist bir parti olarak tanımladık. Parti kurallarımızda da bu yoktur. Biz Marksizm'den esinlenmiş bir kuruluşuz. Ama Marksist ideolojiyi benimsemeyenleri de partiye alıyoruz."

SS ÜYESİNE DEVLET CENAZE TÖRENİ

Federal Almanya Devlet Başkanı Schell, kaçırılarak öldürülen büyük işverenlerden Hans Martin Scheleyer'in cenazesi için özel devlet töreni düzenlenmesini emretti.

Scheleyer, Nazi Partisi'nin ilk üyelerinden ve savaş öncesinde Nazi Öğrenci Örgütü'nün önde gelenlerindendi. Scheleyer, faşist Hitler rejiminin yıkılmasından sonra devlet tarafından cenaze töreni düzenlenen ilk SS üyesidir. Bu da Batı Avrupa'da faşizm tehlikesinin artmakta olduğunu gösteren bir olgudur.

Öte yandan, dünyanın en "demokratik" ülkeleri arasında adı sayılan Federal Almanya'da tutukluların hapisanede barbarca öldürülmeleri şu gerçeği bir kez daha kanıtladı: Gelişmiş kapitalist ülkelerin sözde demokratik emperyalist burjuvazisine karşı proletarya diktatörlüğü olmadan değil sosyalizme gitmek, bir gün bile ayakta durmak olanaksızdır.

CIA AJANININ AÇIKLAMALARI:

17 yıldır Amerikan Haberalma Servisi CIA'de çalışan Glen Rohrer, Çekoslovakya'daki 1960 "liberal reformler" döneminin, CIA çalışmalarının bir parçası olduğunu açıklamıştır. Rohrer şöyle demiştir:

"Çek ve Slovak milliyetçilerinden, o zamanlar ismi olmayan bir operasyon yürütmek üzere gizli birlikler kuruldu. Sonradan 'Prag Baharı' adı verilen operasyonla 1968'de Çekoslavakya'da ortaya çıkan olaylarda CIA ana rolü oynuyordu. Düşmana geriden saldırmak için özeleğitimli komandolar 1968'de turist kılığında Çekoslovakya'ya dolduruldu."

Batı Almanya ile sosyalist ülkeler arasındaki bütün mektupları ve telefon konuşmalarını Nürnberg'deki Amerikan üssünde elden geçirmek üzere 1960'da ABD ile Batı Almanya arasında bir anlaşma yapıldığını söyleyen Rohrer, Çekoslovakya ile de bütün haberleşmenin Nürnberg'den geçtiğini açıkladı.

İSPANYA'DAN İYİ HABER

İspanya iç savaşının önde gelenlerinden Enrique Lister 38 yıllık sürgünden sonra yurduna döndü.

Lister, Leninci olduğu için 7 yıl önce İspanya Komünist Partisi'nin yönetiminden uzaklaştırılınca, İspanya İşçilerinin Komünist Partisi'nin kurulmasında başı çekmişti. Şimdi bu partinin Genel Sekreteridir.

Lister, İspanya'da yaptığı basın toplantısında Avrupa Komünizmi adıyla ortaya çıkan oportünizmi lanetleyerek, Carillo gibilerinin hain olduğunu söyledi. Oportünistlerin saldırılarına karşı Sovyetler Birliğini savunan Lister, İspanya işçi sınıfının Carillo ve avanesini silip atacağını vurguladı.

GREV KIRICISI CARİLLO

İspanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Carillo geçen hafta içinde konuşma yapmak için gittiği Amerika'nın Yale Üniversitesi'nde grevde bulunan üniversite işçileri tarafından grev kırıcısı olarak nitelendirilmiştir. 30 Eylül'de başlayan 1400 işçinin grevi nedeniyle Senatör McGovern ile Çalışma Bakanı konuşturulmamıştı.

Grev sözcüsü, Carillo için, "geldiğine hayret ettim. Bir komünist olarak işçilerin dünya çapındaki savaşımlarıyla dayanışma göstermesi beklenir" demiştir. Ayrıca sözcü, kendisinin ve Amerika Komünist Partisi lideri Gus Hall'un Carillo'ya telgraf göndererek Yale'de konuşmamasını istediklerini belirtmiştir. Carillo, üniversiteye gelmeden önce sendikayla ilişkiye geçmeyince, grev lideri kendisiyle görüşmeyi reddetmiştir ve "Bir Amerikalı grev kırıcısıyla nasıl işimiz yoksa, İspanyol grev kırıcısıyla da o kadar. Carillo kapitalizmin kucağında yatıyor... İşçilerin suratına tükürüyor" demiştir.

BÜYÜK OKTOBR SOSYALİST DEVRİMİ 60 YAŞINDA

Partimiz, Oktobr'ın devrimci geleneklerini koruyacak, yaşatacaktır

Büyük Oktobr'ın 60. yıldönümünde SBKP, haftalarca süren kutlamaların bir parçası olarak Moskova'da büyük bir toplantı örgütledi. Bu toplantıya çok sayıda komünist ve işçi partisi ile sosyal-demokrat çizgide kimi partiler konuk olarak katıldılar. Türkiye işçi sınıfını temsilen toplantıya Türkiye Komünist Partisi bir delegasyonla katıldı. Bu toplantıda SBKP Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L. İ. Brejnev ve TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in yaptıkları konuşmaları sunuyoruz. (Brejnev'in konuşmasını yer darlığı nedeniyle özet olarak veriyoruz.)

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş

Çok değerli yoldaşlar,

Sovyet ve dünya halklarının en büyük bayramı Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümünü Türkiye Komünist Partisi adına, bütün Türkiyeli komünistler, emekçiler ve halkımız adına coşkuyla selâmlarız.

Kızıl Oktobr'la insanlık tarihinde yepyeni bir çağ, dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı açıldı. Bu devrimi yüce elleriyle Rusya proletaryası, dünya emekçilerinin büyük önderi Lenin'in yönetiminde Bolşevikler Partisi yaptı. O, kapitalist sömürü düzenini kökünden yıktı. Halkları, sınıfları her türlü ezgiden kurtardı. Dünyada ilk işçi-köylü devletini, Sovyet devletini kurdu.

Kızıl Oktobr'un ilk yankılar uyandırdığı ülkelerden biri Türkiye'dir. Halkımız, bu devrimin doğrudan etkileri altında genç Sovyet devletinin desteği, çok yönlü yardımlarıyla bir ulusal kurtuluş savaşı verdi. Türkiye Komünist Partisi, böylesi bir savaşın ateşleri içinde doğdu. Partimizin Marksçı-Leninci ve proleter enternasyonalizmi ilkelerinin kökleri burada yatıyor. Yüce Lenin'in partisiyle Türkiye Komünist Partisi arasındaki kardeşlik ve dayanışma bağları her zaman diri kalmıştır. Partimiz, bu devrimci geleneklerini koruyacak, yaşatacaktır.

Kızıl Oktobr insanlığa barış sağlamıştır. Sovyetler Birliği, Lenin'in barış çağrısından bu yana 60 yıldır ardıcıl bir barış politikası yürütüyor. Soğuk harbi körükleyen emperyalist ülkelerin barış düşmanı girişimlerine karşın Sovyetler Birliği, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve özellikle Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Leonid İliç Brejnev yoldaşın yorulmak bilmez girişimleriyle Leninci barış politikasını sürdürüyor.

Türkiye burjuvazisi, gericiegemen çevreler Türk-Sovyet dostluğundan uzaklaştıkça anayurdumuzu emperyalistlerin kucağına itti. Türkiye Komünist Partisi, topraklarımızdaki NATO ve Amerikan üslerinin, atom silâhlarının kaldırılması için halkımızın ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme savaşımını örgütlüyor. Türkiye Komünist Partisi dünyada ve yöremizde barış, güvenlik ve silâhsızlanmanın sağlanması, karagün dostumuz Sovyetler Birliği'yle iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesi, iyi dostluk ve karşılıklı saldırmazlık anlaşması bağlanması için savaştı, savaşıyor.

Sovyet halkı ve Sovyet devleti Büyük Anayurt Savaşı'nda emperyalizmin vurucu gücü Hitler faşizmini ezdi. Bu utku Avrupa halklarının özgürlüğe, ulusal bağımsızlıklarına, bir kısmının iki yönlü, hem faşizmden hem de kapitalizmden kurtulmasına, sosyalizme geçmesine somut olanak sağladı. Bunun sonucunda, günümüzde Vietnam'dan Küba'ya kadar uzanan dünya sosyalist sistemi kuruldu. Dünya devrimci süreci yeni bir aşamaya ayak bastı. Bu sosyalist sistem, bugün dünya komünist ve işçi hareketinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin temel desteği, güç kaynağı oldu.

Sovyetler Birliği'nde yeni anayasa, Oktobr Devrimi'nin bir sonucu ve uzantısıdır. Sovyet halkının tarihsel utkularını taçlandıran bu anayasayı Partimiz, emekçi halkımız candan selâmlar.

Yaşasın Büyük Oktobr Devrimi'nin tarihsel utkusu!

Yaşasın Sovyetler Birliği!

Yaşasın yüce Lenin'in partisi Sovyetler Birliği Komünist Partisi!

Yaşasın komünizm!

Leninizmin ilkeleri uğruna savaş

Hüseyin Tanır

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmi olan Leninizm, 2. Enternasyonal oportünizmine karşı savaşlar içinde doğdu, gelişti, çelikleşti. Onun ilkeleri yaşamın pratiğinde sınandı ve en büyük sınavını da Büyük Ekim Devrimi'yle verdi. Bu yüce devrim, bir yandan dünya proletaryası ve ezilen halkların kurtuluş yolunu açarken, öte yandan oportünizme, revizyonizme, reformizme karşı Leninizmin utkusunu artık tartışma götürmez bir biçimde kanıtladı.

Lenin, "Ekim Devrimi'nin Dördüncü Yıldönümü" adlı yazızında bu yüce devrimin önem ve derslerini özetlerken şunları söylüyordu: "Biz, burjuva demokratik devrimi, daha önce kimsenin yapmadığı gibi tamamladık." (Toplu Yapıtlar, İng. basım, cilt: 33, s: 51-59) Lenin, burjuva demokratik devriminin görevinin, içeriğinin, kapitalizm öncesi üretim ilişkilerinin artığı kurum ve sistemlere, toplumsal ilişkilere son vermek olduğunu belirterek şöyle diyor: "Fakat burjuva demokratik devriminden Rusya halklarının kazanımlarını pekiştirmek için daha ileri gitmek zorundaydık; ve biz de daha ileri gittik. (...) Biz her zaman şunu söyledik ki, reformlar, devrimci sınıf savaşımının yan ürünleridir. (altını biz çizdik) Şunu söyledik — ve eylemimizle de kanıtladık - ki, burjuva demokratik reformlar, proletaryanın devriminin, yani sosyalist devrimin yan-ürünleridir. (...) Birincisi ikincisine büyür (burjuva demokratik devrimi sosyalist devrime — H.T.) İkincisi, geçerken birincinin sorunlarını çözer. İkincisi birincinin yaptıklarını pekiştirir. Savaşım ve yalnız savaşım, ikincisinin birinciyi ne kadar aşacağını belirler". (Toplu Yapıtlar, Cilt: 33, s: 51-54)

Burada önemle üzerinde durulması gereken üç nokta var. Birincisi, Lenin'in burjuva demokratik devrimin görevlerini, içeriğini tanımlamasıdır: "Burjuva demokratik devriminin içeriği, ülkenin toplumsal ilişkilerinin (sistemleri, kurumları) ortaçağlıktan, serflikten, feodalizmden arınması demektir." (Toplu Yapıtlar, c: 33, s: 52) Kuşkusuz, demokratik hak ve özgürlükler için savaşım proletaryanın geniş,. halk yığınlarının tekellerin erkine karşı sosyalist devrim yolunda savaş birliğini sağlaması açısından hiç te yabana atılmayacak önemli bir başlangıç noktasıdır. Ancak özellikle gelişmiş kapitalist ve kapitalist üretim ilişkilerinin yaşamın tüm alanlarında egemen olduğu öteki kapitalist ülkelerde, sosyalist devrim hedefi perdeleniyor, geriye itiliyor ve demokratik görevlerle sosyalist devrim arasında duvarlar örülüyorsa bunun adı oportünizmdir.

Yukarıda birinci noktayla doğrudan bağlı olarak üzerinde durulması gereken ikinci nokta, Lenin'in reformlara yanaşımı, reformların yerini nasıl koyduğudur. Lenin, tarihte burjuvazi ve onun işçi sınıfı hareketi içindeki ajanları eliyle getirilen reformların tek amacının sınıf savaşımını yumuşatmak, sosyalist devrim "tehlikesini" ertelemek olduğunu vurguluyor.

Üçüncü nokta ise, Lenin'in devrimci, atılgan, savaşkan mantığıdır. Yukarıdaki alıntıda demokratik devrimle sosyalist devrim arasındaki diyalektiğin altında yatan mantıktır. Sınıf savaşında her zaman daha ileri ve daha ileri hedefler için kapıları zorlayan, omuzlayan, sosyalist devrimin önündeki engelleri kıra kıra ilerleyen mantık.

Bugün oportünizm yine dört bir cepheden saldırıyor. Leninizmin artık "eskidiğini" kanıtlayabilmek için yeni yeni taktiklerle, giysilerle dünya proletaryasının önüne çıkıyor. Anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin yeni yeni biçimleri peydahlanıyor.

Buna karşı Leninizmin çok önemli bir ilkesi daha vardır: İşçi sınıfı hareketi içinde oportünizme, revizyonizme, reformizme karşı utku sağlamaksızın kapitalizme karşı utku kazanılamaz. Bugün, emperyalist zincirin zayıf halkası olan bir ülkenin devrimcileri olarak bizler için bu ilke çok daha güncel, çok daha yaşamsal bir önem taşıyor. Bu açıdan bizler, Büyük Ekim Devrimi'nin, şanlı Kızıl Oktobr'un 60. yılını kutlarken, bu zehirli akımlara karşı Leninizmin ilkeleri uğrunda savaş bayrağını daha da yükseklerde dalgalandıracağız. Türkiye proletaryası ve emekçi halkı, Leninizmin ilkelerini kendine rehber edinen tek devrimci partisi TKP'nin önderliğinde, Lenin'in ve Bolşeviklerin yolundan savaşarak utkuya ulaşacaktır. ●

Büyük Ekim Devriminin 60. yılı Londra'da da kutlandı

Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yıldönümü Londra'da yığınsal, enternasyonal bir toplantıyla kutlandı. Collegiate Tiyatrosu'nda yapılan eylemi İTİB, Irak Komünist Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve AKEL birlikte örgütlediler. Örgütleme Komitesi'nin oybirliğiyle aldığı bir karara göre, gecenin gelirinin üçte biri ülkemizdeki grevdeki maden işçilerine ayrıldı. Böylece proletarya enternasyonalizmi de somutlandı. Eyleme bine yakın ilerici, devrimci katıldı.

İTİB Korosu kutlama toplantısında

Toplantının yapıldığı salonun dışındaki koridorlar enternasyonal afiş ve fotoğraf sergileriyle donatılmıştı. Büyük Ekim Devrimi ve Lenin ile ilgili fotoğraflar, ulusal kurtuluş hareketlerinden resimlerle süslenen sergiler, İTİB'in kitap, yayın ve rozet satışları büyük ilgi topladı.

Toplantı, Yunanistan Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, Portekiz Komünist Partisi ve AKEL temsilcilerinin yaptığı Büyük Ekim Devrimi'nin uluslararası önemini anlatan konuşmalarla başladı. Daha sonra yapılan forumda dinleyicilerin katkıları alındı ve soruları yanıtlandı. Böylesi bir kutlamanın bir yandan burjuvazinin anti-Sovyetizm ve anti-komünizm kampanyasına öte yanda ise dünyada yeniden baş kaldıran revizyonizme iyi bir yanıt olduğu vurgulandı. Bu arada Türkiye Komünist Partisi'nden gelen, Büyük Ekim Devrimi ile TKP'nin kuruluşu ve Türkiye komünist hareketi arasındaki organik bağları vurgulayan mesaj salonda büyük coşku yarattı, dakikalarca uzun uzun alkışlandı. Forum, TKP'nin mesajındaki "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın SBKP!" belgilerinin bir kez daha haykırılmasıyla son buldu.

Ekim Devriminin 60. Yılı kutlamasından bir an

Toplantı, ünlü "Oktobr" filminin gösterilmesiyle sürdürüldü. Filmden sonra aralarında İTİB temsilcisinin de bulunduğu, Portekiz Komünist Partisi, Yunanis-

Arkası 6. Sayfada

BÜYÜK OKTOBR SOSYALİST DEVRİMİ 60 YAŞINDA

Marksizm-Leninizmin temel ilkelerinden ödün verilemez

SBKP MK Genel Sekreteri L. İ. Brejnev yoldaşın Büyük Oktobr'un 60. yıldönümü üzerine yaptığı konuşmadan

Sevgili Yoldaşlar, Sayın Konuklar,

Şu günlerde Sovyet halkı, tüm dünya komünistleri, bütün ilerici insanlık büyük bir bayram kutluyor. Bundan 60 yıl önce Rusya işçi ve köylüleri, Lenin'in partisi yönetiminde kapitalistlerin ve toprak ağalarının iktidarını devirdiler. Böylece dünya tarihinin ilk başarılı sosyalist devrimi gerçekleşmiş oldu.

Yoldaşlar,

Oktobr Devrimi'nin yıldönümünü her kutladığımızda, Kızıl Oktobr'ın önemini, onun, dünyanın gelişmesi ve çehresi üzerindeki etkisini yeniden değerlendiriyoruz.

Büyük Oktobr Devrimi doğal olarak en başta ülkemiz koşullarının ve tarihsel gelişmesinin dayattığı sorunlara çözüm getirdi. Ama •özü bakımından bunlar bölgesel sorun değil, insanlık tarihinin gelişmesinde karşılaşılan genel sorunlardı. Ve Kızıl Oktobr'ın tarihsel önemi de bu sorunların çözüm yollarını, böylece ·yeryüzünde yeni tipten bir uygarlığın oluşması yolunu açmış olmasındadır.

Oktobr Devrimi, toplumun politik temellerinin kökten değiştirilebileceğini kanıtladı. Rus proletaryası politik alanda en ileri, en güncel olan şu soruya olumlu yanıt verdi: Sömürücülerin iktidarı sonsuz mudur? Yoksa onun yerini emekçilerin egemenliği alabilir mi? Almalı mıdır?

Yoldaşlar,

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin utkusu, ülkemizi ve halkımızı, bizi ileri gidişin öncüsü durumuna getirdi. Dünyada ilk kez gelişmiş sosyalist toplumu kurduk ve yine ilk kez komünizmi kuruyoruz.

Yoldaşlar,

Sovyet halkı geleceğe güvenle bakıyor. Daha iyi, daha güzel, daha dolu bir yaşama varacağını biliyor. ·Bunun garantisi, milyonlarca kadın ve erkeğin komünizm ülküsüyle esinlenen emeğidir. Bunun garantisi, Komünist Partisi'nin bilimsel temel üzerinde yükselen Leninci politikasıdır. Parti, halkımızla sıkı sıkıya bağlıdır. Onun sıralarında işçi sınıfının, kolhozcu köylülerin, halk aydınlarının en iyi temsilcileri yer alıyor. Partimizin en yüce amacı halkın iyiliğidir. Yeni yaşamı kurmada zengin, uzun yıllar boyu edindiğimiz deneylerimiz var. Eylemimizin rehberi Marksizm-Leninizmdir. Gücümüze güveniyoruz. 1917 Ekimi'nde başlayan büyük yolda yürüyoruz. Komünizm için savaşımı sürdürüyoruz.

Avrupa, Asya ve Amerika'da bir dizi utkun sosyalist devrim Oktobr'ın davasını sürdürdü. Değişik gelişme düzeyindeki, değişik ulusal gelenekleri olan devletlerin, ülkelerin sosyalizme geçişi, sosyalist kuruluşun somut biçimlerinde daha büyük bir çeşitlilik getirecektir. Ama yaşamın doğruladığı gibi sosyalist devrimin ve sosyalist kuruluşun temel yasallıkları değişmiyor. Dünyada sosyalizmin gelişme deneyleri şunları göstermiştir: Devrimin ana sorunu erk sorunu-

Arkası 6. Sayfada

Türkiye'de Kürt sorunu, ve Sovyetler Birliği'nde Kürtler

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi üzerinden geçen 60 yılda, tarihce yeni bir topluluk, Sovyet halkı doğdu. Bu büyük tarihsel kazanım, ulusal sorunun Leninci çözümünün doğruluğunu yaşamda kanıtladı.

Ulusal sorun ülkemizde de büyük önem taşıyor. Kürdistan'da tabandan gelişen kapitalizm Türkiye tekelci burjuvazisinin tepede oluşturduğu engele tosladıkça, işbirlikçi tekelci burjuvazinin Kürt halkı üzerindeki barbar baskıları daha da yoğunlaştıkça, ülkemizde ulusal sorun gittikçe alevleniyor. Alevler devrimci harekete de yansıyor.

Biz Kürt sorunu çevresinde geçen tartışmanın bir yönüne değinip geçeceğiz. "Kürdistan bir iç sömürgedir" fikrinden çıkarak Kürt işçi sınıfının ayrı örgütlenmesi sonucuna varan görüş, ya da mantıkdan söz edeceğiz.

Kürdistan bir iç sömürgeyse işçi sınıfının ayrı mı örgütlenmesi gerekir? Hayır. Olması gereken mantık bunun tam tersidir. Sömüren ve sömürülen uluslar içiçeyse, proletar enternasyonalizminin tek partide örgütsel birlik ile somutlanmasının nesnel temeli ve gerekliliği var demektir. Türkiye'de bütün olarak öyle koşullar vardır ki Türkiye işçi sınıfının bölünmez savaşkan birliği utkunun bir gereğidir.

Sovyetler Birliği'nin ulusal sorunun çözümünde bugün ulaştığı ileri nokta, Çarlık Rusyası'ndaki tüm işçilerin Bolşevik Partisi'nde örgütsel birlik içinde savaş vermiş olmalarına büyük ölçüde bağlıdır. Bu savaş sonucundadır ki bugün Sovyetler Birliği'nde baskı nedir tanımayan, özgür ve mutlu Kürtler de yaşıyor.

Sovyetler'deki Kürtlerden 50 bin kadarı Ermenistan Sovyet Cumhuriyeti'nde ve öteki Kafkas Cumhuriyetleri'nde yaşıyor. Kürt çocukları ana dillerinde eğitim görüyorlar. 1929'da Kürt alfabesi geliştirilmiştir. O tarihten beri de binlerce Kürtçe kitap ve gazete yayınlanmıştır. Örneğin Rjua Taza (Yeni Yol) adında bir Kürtçe gazete 1930'lardan beri yayınlanmaktadır.

Kürt Yazarlar Birliği'nin topladığı 1500 kadar Kürtçe türkü sık sık Sovyet radyo ve televizyonunda çalınmaktadır. Öte yandan Ermenistan Bilimler Akademisi'nin Doğu Enstitüsü'nde özel bir Kürt bölümü vardır. Bu bölüm Kürt tarihi, kültürü üzerine birçok araştırmalar yapmış, son zamanlarda da bir Kürt tarihi hazırlamıştır. Yalnızca Erevan Üniversitelerinde 200'ü aşkın Kürt okumakta, Erevan Tıp Enstitüsü'nde eğitim görmüş 30 kadar Kürt doktor da çeşitli yerlerde çalışmaktadırlar.

Yaşasın 60 yılda böylesi mutlu bir yazgıyı gerçekleştiren Büyük Sosyalist Devrim!

Yaşasın Türk-Kürt işçilerinin, emekçilerinin mutlu bir gelecek için ortak savaşları!

"Kızıl Ordu, Lenin'in ve SBKP'nin izinde faşist Nazi ordularını ezdi, yoketti"

Büyük Oktobr dünya komünist hareketinin dayanak noktasıdır

Oktobr Devrimi'nin 60. yıldönümünde TKP'nin düzenlediği toplantıda, TKP MK Politik Büro üyesi Ahmet Saydan'ın yaptığı konuşmayı özetle yayınlıyoruz:

Yoldaşlar,

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümü nedeniyle Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına bu tarihsel gününüzü kutlarım. Bütün yoldaşlarıma, bütün parti örgütlerine ve bütün dostlarımıza bu mutlu gün dolayısıyla emperyalizme, faşizme, sömürü düzenine karşı savaşımlarında yeni yeni başarılar dilerim.

Büyük Oktobr, tarihte proletaryanın ilk başarılı ve sürekli devletini kurdu. Sosyalist devlet sistemini, Sovyetler Birliği'ni yarattı. Bu başarının başlıca koşulu, proletaryanın yeni tip partisinin kurulması, iç ve dış düşmanlara karşı proletarya diktatörlüğünün sağlanmasıdır.

Büyük Oktobr Devrimi'yle doğan Sovyetler Birliği, proletarya enternasyonalizmini yaşattı. Dünya komünist ve işçi hareketinin bugünkü boyutlara ulaşmasında Büyük Oktobr bir dayanak, bir hareket noktası olarak belirdi. Komünistler Oktobr Devrimi'ni savunmak için onun çevresinde dünya halklarının ortak savaşımını örgütlerken aynı zamanda dünya halklarının kardeşliğini, proletarya enternasyonalizmini yeni yeni boyutlara ulaştırdılar.

Bu süreç bugün de sürüyor. Bugün de proletarya enternasyonalizminin en önemli denek taşı Sovyetler Birliği'ne karşı tavırdır. TKP, Büyük Oktobr'ın yerleştirdiği proletarya enternasyonalizmine bağlı kalmak savaşımının içinde yetişmiş, güçlenmiştir. TKP, dünya komünist ve işçi hareketinin bir bölümü olduğunu hiçbir zaman unutmamıştır ve unutmayacaktır. Bundan böyle de Büyük Oktobr'ın derslerine bağlı kalarak, dünya komünist ve işçi hareketinin birliğini, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmini canlı bir biçimde uygulamak için hiçbir çabayı esirgemeyecektir.

Faşist saldırıların yoğunlaşmasına paralel olarak, işçi sınıfına karşı ideolojik saldırılar da gelişiyor. İdeolojik saldırıların yoğunlaştığı noktalardan biri Euro-komünizm, ötekiler de Maoculuk, Troçkizm gibi sapık akımlardır. Partimiz, bütün bu sapık akımlara karşı savaşım vermektedir. Partimiz bundan böyle de ideolojik savaşım forumlarına gereken önemi verecektir.

UDC hareketinin gelişmesini baltalamak için burjuvazi yine bu klasik silâha başvurdu. Legal sosyalist akımlara bağlı olanlar bu konuda işbirlikçi tekelci burjuvazinin reformist tutumundan ayrılmadılar. Bir yandan işçi sınıfının birliğini, sınıf sendikacılığını baltalarken, bir yandan da ulusal demokratik cephe hareketini, yine bu gibi TKP ve sınıf sendikacılığı düşmanlığı ve dar parti çıkarları açısından vurmaya, baltalamaya koyuldular.

Türkiye Komünist Partisi, Büyük Oktobr'ın verdiği derslere bağlı kalarak ve onları canlı bir şekilde Türkiye koşullarına uygulamak için bütün ilerici yurtsever güçlerin anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliği politikasına ardıcıl bir şekilde devam edecektir.

●

İ. Bilen yoldaş'a

Baştarafı 1. Sayfada
her zaman proletarya enternasyonalizmine ve Sovyetler Birliği'ne bağlılığını kanıtladın.

"Senin önderliğinde Türkiye Komünist Partisi, Türkiye işçi sınıfı ve öteki emekçi katmanlar üzerindeki etkinliğini önemli ölçüde yükseltti. Türkiye komünistleri, ülkelerinin mutlu geleceği uğrundaki çetin savaşı giderek güçlenen adımlarla sürdürüyorlar. Onlar, bu savaşta bizim aktif dayanışmamıza güvenebilirler.

"Sevgili Bilen yoldaş, Almanya Sosyalist Birlik Partisi sana sağlık ve gericiliğe karşı, Türkiye'de sosyalizmin gerçekleştirilmesi uğrundaki savaşta güçlü olmanı diler.

"Sosyalist selâmlarımızla."

Türkiye devrimcilerinin bu mutlu gününde Leninci önder İ. Bilen'e, Sovyetler Birliği Yüksek Prezidyumu "Halkların Dostluğu" madalyasını, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi "9 Eylül 1944" madalyasını vermişlerdir.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'e "Karl Marks Madalyası" verilmesi ve Honecker'in mesajı Türkiye hükümetini çileden çıkardı. Özellikle kutlama mesajındaki, "Türkiye komünistleri ülkelerinin mutlu geleceği uğrundaki çetin savaşı giderek güçlenen atılımlarla sürdürüyorlar. Onlar bu savaşta bizim aktif dayanışmamıza güvenebilirler" deyişi burjuvaziyi telâşa düşürdü. Bunun böyle olduğu, Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in, hem 18 Ekim tarihli kutlama mesajından, hem de 24 Ekim'de madalyanın verilmesinden sonra üstüste iki kez, ADC Ankara Büyükelçisine diplomatik ilişkilerin kesileceği tehditini savurmasından anlaşılıyor.

Bir kez, diplomatik ilişkilerin kurulması, Türkiye'nin ADC'yi tanıması Türkiye burjuvazisinin bir lütfu değildir. Kapitalist ülkelerin, sosyalizmin Avrupa'nın ortasındaki kalesini, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni tanıması, başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya devrimci güçlerinin savaşımının sonucudur. ADC, varlığının tanınmasını kapitalist ülkelere bileğinin hakkıyla dayatmıştır.

Sonra ADC'ye yanaşan Türkiye burjuvazisinin kendisiydi. 1974'de diplomatik ilişkilerin kurulmasından sonra 1976'da, Dışişleri Genel Sekreteri Elekdağ, palas pandıras ADC'ye gidip ekonomik-teknik işbirliği önerilerini sunmakta gecikmedi.

Türkiye devrimcileri, gerici-faşist karması Türkiye hükümetinin bu saldırgan tutumunu lânetler. Proletarya enternasyonalizmine bağlılığın çarpıcı örneklerini gösteren Almanya Sosyalist Birlik Partisi'ni, onun Genel Sekreteri Erich Honecker'i unutmayacağız.

●

Batı Berlin'de Nâzım Hikmet

Baştarafı 1. Sayfada
kültür programı sunuldu. Şenlik 11 Kasım cuma günü "Türkülerimizden Korkuyorlar" adlı bir sergiyle başladı. Sergiyi Akademikerler Derneği Başkanı Mehmet Aksoy bir konuşmayla açtı. Daha sonra Fakir Baykurt konuştu. 14 Kasım'da ise "Nâzım Hikmet'in yaşamı, savaşımı ve eserleri" konulu uluslararası bir sempozyum yapıldı. Sempozyuma Alman Demokratik Cumhuriyeti'nden, Bulgaristan'dan tanınmış sanatçılar ve Türkiye'den Fakir Baykurt, Asım Bezirci, Ataol Behramoğlu katıldılar. Sempozyumu açan Mehmet Aksoy,Nâzım Hikmet'in yaşamının, politik savaşımının ve sanatının birbirinden ayrılamayacağını söyledi. Daha sonra söz alan konuşmacılar Nâzım'ın şiiri, şiirinde işçilerin, halkların dertleri, onun enternasyonalizmi üzerinde durdular, Nâzım'a ilişkin anılarını anlattılar. Sempozyumun sonunda ünlü sanatçı Semra Özdamar Nâzım'dan şiirler okudu.

Hafta'nın programında, değerli sanatçı Ruhi Su, Sümeyra Çakır ve Türk İşçi Korosu' nun katılacakları bir konser, yine Ruhi Su'nun katılacağı ve Tahsin Bezirci'nin bestelediği Şeyh Bedrettin Destanı'nın ilk kez sunulacağı bir konser, ünlü sanatçı Genco Erkal'ın Nâzım'ın şiirlerinden oluşturduğu "Kerem Gibi" oyunu, çeşitli tiyatro, koro ve halk oyunları gösterileri yer almaktadır. Hafta, Teodorakis'in de katıldığı ve geliri Maden-İş'in yiğit grevcilerine ayrılan bir konserle son bulmaktadır.

ürün

Türkiye işçi sınıfının yolunda savaşım veren yiğit Ürün dergisi üzerine baskılar yoğunlaşıyor. "Ürün" 1 Kasım'da bu baskıları açıklayan bir basın bildirisi yayınladı:

"ÜRÜN dergisinin 40. (Ekim-1977) sayısı Türk Ceza Kanunu'nun 142/1 Maddesine muhalefetten toplatılmıştır.

Şimdiye kadar 40 sayı çıkan ÜRÜN dergisinin 14 sayısı, ayrıca ÜRÜN YAYINLARI'ndan çıkan 22 kitabın 6'sı toplatılmış olup sorumlular hakkında açılan davalarda istenen hapis cezası 200 yılı bulmuştur."

ÜRÜN YAYINCILIK

İ.Bilen-Gus Hall görüşmesi

Türkiye Komünist Partisi ile Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi arasında 15 Kasım'da bir görüşme yapılmıştır. TKP ve ABDKP delegasyonlarına Genel Sekreter İ. Bilen ve Genel Sekreter Gus Hall başkanlık etmişlerdir. Bu görüşme, Türkiye ve ABD işçi sınıflarının ortak savaşını, proleter enternasyonalizminin kıtalar, okyanuslar aşan gücünü bir kez daha simgelemiştir. Bu görüşme aynı zamanda, yaşamları boyunca Leninizmin bayrağını yüksek tutmuş, oportünizme karşı aralıksız savaşmış, burjuvazinin türlü baskı ve terörüne hedef olmuş iki büyük komünisti, İ. Bilen ve Gus Hall'u biraraya getirdiği için de özel bir önem taşımaktadır.

Görüşme hakkında TKP'nin Sesi Radyosu'ndan yayınlanan açıklama şöyledir.

"Görüşmeler sıcak ve dostça geçti. Her iki delegasyon kendi ülkelerindeki politik ve ekonomik durum ve partilerinin strateji ve taktikleri üzerine bilgi değiş tokuşunda bulundular.

Görüşmeler sırasında Orta Doğu'daki silâhlanma yarışı ve savaş tehlikesi ve özellikle Türkiye'deki ve Akdeniz'deki Amerikan üslerinin yarattığı tehlikeler üzerinde duruldu. Her iki delegasyon da dünya barışı, genel silâhsızlanma ve yumuşama için savaşı daha da hızlandırmanın gereğini belirttiler. Her iki delegasyon da ırk ayrımcılığına ve sömürgeciliğe karşı savaşımı daha da güçlendirmenin gereğini vurguladılar. Her iki Parti de görüştükleri konular üzerinde tam uyum içinde bulunduklarını ve her iki Parti'yi birbirine bağlayan kardeşçe bağları vurguladılar. Her iki Parti de barış, demokrasi ve sosyalizm savaşımını ve proletarya enternasyonalizmi bayrağını daha da yükseltmek için düzenli görüşmenin gereğini belirttiler.

TKP MK Genel Sekreteri
İ. Bilen
ABDKP MK Genel Sekreteri
Gus Hall
15 Kasım 1977

Lancashire

Baştarafı 1. Sayfada
çinin Sesi, UDC, ulusal sorun, örgütlenme, TKP'ye özgürlük ve Türkiye'deki savaşım konuları üzerine karar tasarılarını yine oybirliğiyle onayladı.

"LTİB'in kuruluşu, İngiltere' de giriştiğimiz yığınsallaşma eylemimizin, kalıcı örgütlenmenin 6. adımı oldu.

Oktobr

Baştarafı 4. Sayfada
tan Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, Şili Komünist Partisi, Britanya Komünist Partisi, AKEL, Afrika Ulusal Kongresi, Zimbabwe Kurtuluş Hareketi, İrlanda Cumhuriyetçi Hareketi, Irak Baas Partisi, İran-ODYSI ve Liberation örgütü temsilcilerinden oluşan konuşmacılar, Oktobr Devrimi'nin kendi ülkelerindeki işçi sınıfı hareketi ve diğer ilerici hareketler üzerine etkisini dile getirdiler.

Toplantının son bölümünde Şilili, Güney Afrikalı, Iraklı, Yunanistanlı sanatçılar ve İTİB halk oyunları ekibi ve korosu büyük ilgi gördü. Özellikle Güney Afrikalı sanatçılar devrimci kahramanlığı, Güney Afrika silâhlı kurtuluş hareketinin artık halkın günlük yaşamının doğal bir parçası olduğunu dile getiren şarkıları salonda büyük coşku yarattı.

Büyük Oktobr'un 60. yıldönümünü kutlama toplantısı, "Enternasyonal" marşının çeşitli dillerden, hep bir ağızdan söylenmesiyle son buldu.

Gus Hall ve ABDKP üzerine kısa bilgi

Gus Hall 1910'da Minnesota' da doğdu. 15 yaşında işçiliğe başladı ve orman işçisi, maden-ci, inşaat işçisi, kalifiye mekanik ve çelik işçisi olarak çalıştı. 1937'de Ohio'da çelik işçileri grevine önderlik etti. Birleşik Çelik İşçileri Sendikası' nın kurucularından, çeşitli sendikaların da üyesidir. Gus Hall, 2. Dünya Savaşı'nda ABD Deniz Kuvvetleri'nde çarpıştı.

Gus Hall, 1927'de, 17 yaşında Komünist Partisi'ne üye oldu. Önce Genç Komünistler Birliği'nde örgütçü olarak çalıştı. Sonra Ohio'da Parti'nin yöneticisi, 1950'de ise ABDKP Ulusal Sekreteri oldu. McCarthy döneminde, Marksist-Leninist olduğu için 8 yıl hapis yattı.

ABDKP'de oportünist bir kesim de vardı. Bunlar 1940' ların başında Parti'yi Komintern' den çıkarmışlar ama sonradan susturulmuşlardı. Gus Hall'un 11 Lenninci yoldaşıyla birlikte hapse girmesinden de yararlanan bu oportünistler, 1950'lerin ortalarında yeniden baş kaldırdılar ve Parti'yi likide etmeye başladılar. Gus Hall bunlara karşı savaşın başını çekti. Çetin bir savaş sonucunda Leninciler üstün geldiler ve 1959'da yapılan 17. Kongre'de Gus Hall, Merkez Komitesi Genel Sekreteri seçildi.

ABDKP Amerikan işçi sınıfı içinde derin kökleri olan bir partidir. William Foster, Gus Hall, Henry Winston, Herbert Aptheker, Hyman Lumer, Victor Perlo, William Pomeroy gibi, dünya komünist hareketinin önde gelen işçi sınıfı aydınlarını, savaşçılarını bu Parti yetiştirmiştir. Amerikan emperyalizminin içte ve dışta yürüttüğü ırkçı, sömürgeci politikayı en başta bu yiğit Parti göğüslemiştir ve göğüslemektedir. Özellikle Amerika'daki kara, sarı ve kızıl derililer arasında büyük bir saygınlığı vardır. Amerikan sendika hareketinin başını tutan sosyal demokrat sarı sendikacılara karşın, savaşıyla ABDKP'nin sendika tabanındaki etkinliği de hızla artmaktadır. Bu Parti Amerikan toplumunun oportünizme çok elverişli koşulları karşısında bel vermemiştir. Bu nedenle de Amerikan işçi sınıfını ergeç utkuya götürecektir.

Marksizm-Leninizm ilkelerinden

Baştarafı 5. Sayfada
dur. Ya emekçi halkla bağlaşıklık kuran işçi sınıfının ya da burjuvazinin erki. Bir üçüncüsü yoktur.

Kuşkusuz, burjuvazi uzun deneylere sahip olan bir düşmandır. Bugün burjuvazi yeni taktiklere başvuruyor. Baskı ve terör politikasını sürdürmek için yeni manevralar çeviriyor. Burjuvazi kısmi reformlarla konumunu korumaya çalışıyor. Yığınların sosyalizm çabalarını engellemek istiyor. Bu koşullarda komünist partileri taktik ve stratejilerini daha da geliştirmek için çabalar harcıyor. İdeolojik savaşımda teorik bakımdan çok ilginç görüşler ortaya atılmaktadır. Bu görüşlerin birçoğu üzerinde tartışmalar yapılıyor. Biz bunları doğal bir gelişme olarak kabul ediyoruz. Önemli olan, nasıl bir yol seçilirse seçilsin, komünistlerin ana hedefinin yığınları sosyalizme götürmek olduğunu unutmamak, temel ilkelerden ödün vermemektir. Büyük Oktobr Devrimi'nin kızıl bayrağını yükseklerde dalgalandıralım!

Marksizm-Leninizm ülkülerinin yeni başarıları için ileri!

Yaşasın Sovyet halkı!

Yaşasın Lenin'in partisi SBKP!

Komünizmin utkusu için ileri!

Türkiye basınında TKP

Baştarafı 2. Sayfada
içinde bulunuyorlar.

Hürriyet gazetesi ise daha önce, Komünist ve İşçi Partileri'nin 1976 yılında Berlin'de yaptıkları Zirve toplantısı nedeniyle TKP Genel Sekreteri'nin fotoğraflarını basmıştı. Şimdi ise 9. sayfadaki bölümde TKP' den söz eden bölümler yayınlamaktadır.

Günaydın gazetesi 28 Ağustos 1977 tarihli sayısında, "Sovyetler, Türkiye'de komünist partisi kurulmasına izin verilmesini istedi" başlıklı bir haber yayınlamıştı. Bu haberde, Moskova radyosunun yayınlarındaki sözler çarpıtılarak SSCB'nin Türkiye'nin iç işlerine karıştığı öne sürülmüştü.

Tercüman gazetesi ise "Sahibinin Sesi" edasıyla CIA-MC borazanı görevini yerine getiriyor. Tercüman yazarı Refik Sözmezsoy, 5 Ekim 1977 günlü gazetenin "İşçi" adlı köşesinde, "TKP, DİSK ve CHP" başlıklı yazısında CHP'yi TKP ile işbirliği yapmakla suçlamaktadır. McCarthy'cilerin taktiği olan "komünizm şantajı" Tercüman'ın tüm sayılarının değişmez konusudur. Güya DİSK, TKP'den buyruk alıyormuş. TKP, DİSK'e el koymak istiyormuş, v.s. gibi zırvaları karalayan Refik Sözmezsoy ile onun soldaki benzerleri, 1977 Türkiyesi'nin koşullarında aynı telden çalmaktadırlar: "Ne kötülük varsa hep TKP'den gelmektedir!" Bunların derdi gönü TKP'dir. Her lidere bir parti anlayışıyla kurulmuş tabela partileriyle uğraşmaktan vazgeçen azılı sağcı-faşist kanat, şimdi tüm çabasını TKP'nin legale çıkmaması üzerine yoğunlaştırmıştır. UDC çağrısı, sahte solcuları ve emekçi düşmanı kapitalistler ile onların maşalarını korku ve kargaşalığa sürüklemiştir. Türkiye basınında TKP' nin adının hergün daha çok geçer olması, Parti'nin izlediği doğru tutumun ve yükselen eyleminin sonucudur. TKP mutlaka legale çıkacak ve işçi sınıfının düşmanlarını kahredecektir.

●

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Gençlik üzerine

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının sözcüsü İkinci MC'nin emekçi halkımıza baskı ve terörü artıyor. Nice ilerici yurtseverlerin kanları dökülüyor. Gün geçtikçe dört elle faşizme sarılıyor. Çünkü biliyor ki sınıf savaşımı yükseliyor, keskinleşiyor. Milyonları aşan yığınlar yayından fırlayan bir ok gibi başlarını yükseltiyorlar. Kurtuluş yolunu arıyor, fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, meydanlarda savaş bayrağını dikiyorlar. 2. MC'ye karşı savaşım güncelleşiyor.

Türkiye'de durum böylesine alabildiğine ilerlerken gençlik büyük önem taşıyor. "Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisini kılavuz edinen ilerici yurtsever gençlik artık işçi sınıfının yanında saf tutuyor. Gençlik dinamik ve çevik olarak kendini yetiştirmeli, savaşımdaki yerini almalıdır. Burada büyük görevler örgütlere düşüyor. Örgütler, geniş kadrolar yetiştirecek yığınların arasında çalışmalara giriyor.

Artizanlığa son vermek, disiplinli ve örgütlü olarak çalışkan arkadaşlar yetiştirmek gerekiyor. Bunun için elimizdeki yayınları en geniş yığınlara militanca dağıtalım.

Kariyerizme yer yok. Özveriyle, yılmadan savaşmak, sonuna dek bilinçli savaşmak var. Devrimci ahlâka uygun olarak kardeşlik, yoldaşlık ilişkileri var. Ahbap çavuş ilişkilerine yer yok. Saygı ve sevgiye yer var.

İster burjuvaziden gelsin, ister sapık akımlardan gelsin, bize acımasızca kurşun sıkanlardan devrimci şiddeti esirgemeyeceğiz. Bu, biz böyle olsun istiyoruz diye değildir. Burjuvazi, topuyla, tankıyla copuyla, panzeriyle saldırıyor. Sapık akımlar yayın organlarıyla, provokatörleriyle saldırıyor. Bu nedenle biz de kadrolarımızı böylesi bir savaşa yetiştirmekle yükümlüyüz, sorumluyuz.

H.İ.
Antalya

●

İŞÇİNİN SESİ'nin bu sayısı 14.000 adet basılmıştır

İŞÇİNİN SESİ . . . . 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi . . . . İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi . . . . 56, Mansfield Rd. Ilford, Essex, England
Masrafı 15p . . . . Yıllık Abone £6(sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı . . . . Anvil Printers Limited (T.U.)